

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska (przewodniczący)

SSN Marta Romańska

SSN Karol Weitz (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku J. P.
przy uczestnictwie H. P. i Gminy Miejskiej K.
o podział majątku wspólnego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 stycznia 2015 r.,
zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Okręgowego w K.
z dnia 8 września 2014 r.,

1. oddala zażalenie w odniesieniu do pkt 1) zaskarżonego postanowienia;

2. przekazuje zażalenie w odniesieniu do pkt 2) zaskarżonego postanowienia Sądowi Okręgowemu w K.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z 8 września 2014 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę kasacyjną pełnomocnika wnioskodawcy od postanowienia Sądu Okręgowego z 29 stycznia 2014 r. i oddalił wniosek pełnomocnika o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Sąd Okręgowy ustalił, że skargę kasacyjną wniesiono 4 września 2014 r., a postanowienie z 29 stycznia 2014 r. z uzasadnieniem doręczono pełnomocnikowi wnioskodawcy 17 czerwca 2014 r. Odrzucenie skargi kasacyjnej uzasadniało to, że wniesiono ją po upływie terminu. Wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej Sąd Okręgowy oddalił, gdyż pełnomocnik wnioskodawcy nie złożył oświadczenia, że koszty te nie zostały zapłacone w części lub w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w K. z 8 września 2014 r. w zakresie rozstrzygnięcia o odrzuceniu skargi kasacyjnej na postanowienie z 29 stycznia 2014 r. podlegało oddaleniu wobec oczywistego faktu, że skarga została wniesiona po upływie terminu (art. 398⁵ § 1 k.p.c. i art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Do rozpoznania zażalenia na postanowienie Sądu Okręgowego z 8 września 2014 r. w zakresie rozstrzygnięcia o wniosku o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu właściwy jest Sąd Okręgowy w K. (art. 394² § 1 k.p.c.). Zażalenie w tym zakresie należało więc przekazać temu sądowi (art. 200 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 394² § 2 k.p.c.; por. uchwałę SN z 15 maja 2013 r., III CZP 91/12, OSNC 2013, nr 10, poz. 112).

Z tych względów orzeczono, jak w sentencji.